

KU Leuven zet volop in op West-Vlaanderen

Piet Desmet (52) werd onlangs aangesteld als vicerector campus Kulak Kortrijk en academisch beheerder van campus Brugge. “Een krachtig signaal dat KU Leuven vol inzet op West-Vlaanderen”, luidde het in het persbericht dat de universiteit na zijn aanstelling verstuurd. Toch leven bij West-Vlaamse ondernemers soms nog vragen of twijfels over het universitair onderwijs in onze provincie. Wij legden die voor aan de nieuwe vicerector, in de vorm van vijf stellingen.

De kloof tussen het hoger onderwijs en het bedrijfsleven is nog altijd veel te groot

(NIET) AKKOORD

“De kloof is te groot omdat de universiteiten te weinig openlijk de potentialiteit van een samenwerking met het bedrijfsleven erkennen en valoriseren. Er is wat koudwatervrees. Onterecht, want er zijn heel veel opportuniteiten. In het derde jaar economie hebben we samen met Voka een geslaagd traject rond ondernemerschap, een project dat ik zou willen uitbreiden naar andere opleidingen. Anderzijds is een voldoende kritische afstand ook heilzaam. Het bedrijfsleven moet beseffen – en doet dat ook al in hoge mate – dat de universiteit geen bedrijf is. Het moet aanvaarden dat een universiteit niet louter economische KPI's te vervullen heeft, maar ook een maatschappelijke rol te vervullen heeft. We doen bijvoorbeeld onderzoek rond interculturaliteit, politiek, onderwijs,... Dat rendeert vooral breed maatschappelijk en iets minder strikt economisch. Anderzijds mogen we als universiteit niet ongevoelig zijn voor de economische valorisatietrajecten met bedrijven. We hebben een pak spin-offs en bilaterale onderzoekscontracten met bedrijven die heel wat jobs creëren; waarom zouden we daar tegen zijn?”

Door allebei vanuit onze eigen identiteit te vertrekken, kunnen we gemakkelijker tot een volwassen interactie komen, met de erkenning van elkaars eigenheid. Dan is er van een kloof geen sprake meer en komen we tot een constructieve dialoog en wisselwerking.”

Profs moeten stage lopen bij bedrijven en ondernemers moeten gastcolleges geven

NIET AKKOORD

“Als er binnen het onderwijsveld één groep is die vertrouwd is met het DNA van het bedrijfsleven, dan zijn dat de professoren. Onze profs in wetenschap en technologie, in biomedische wetenschappen, in economie

en rechten... interageren onderzoeksmatig sterk met het bedrijfsleven. Kom ons dus niet zeggen dat wij mensen voor de groep plaatsen die de economische realiteit niet kennen. Voor onze doctorandi en postdocs ligt dat anders. Dat is een groep waarvoor een bedrijfsstage ongetwijfeld erg nuttig kan zijn. Temeer daar deze groep in stijgende mate kiest voor het bedrijfsleven na de universiteit.

Omgekeerd vind ik wel dat mensen uit het bedrijfsleven, vooral extracurriculair, met onze studenten mogen en moeten komen spreken. Maar onze studenten zijn zeer gegeerd en weten dat. Ze willen geen prompraatjes horen over waarom een bepaald bedrijf de ideale toekomstige werkgever is. Maar een open dialoog met een ondernemer is zeker heilzaam. Niet voor niets staan er op KULAK tal van gastlezingen door ondernemers ingepland. En het mag nog wat meer. Iets anders is ondernemers uitnodigen om in alle opleidingen iets te komen vertellen over wat ondernemerschap betekent. Sorry, dan moeten we hier politici toelaten om te vertellen wat politiek is, dan moeten we ziekenhuizen toelaten, vakbonden,... Ik zie geen reden om bedrijven daarin een geprivilegieerde positie te geven. Waar ik wel sterk in geloof is het studentondernemerschap stimuleren via ervaringstrajecten en stages en via projecten voor en met bedrijven.”

We moeten duaal leren ook invoeren in het universitair onderwijs

AKKOORD

“Akkoord, maar onder bepaalde voorwaarden. Als het de bedoeling is van duaal leren om mensen dicht bij het bedrijfsleven te

brengen, waarom niet? Maar de centrale vraag moet altijd zijn: ‘past dat in het curriculaire concept?’ Het kan een meerwaarde zijn in economische of ingenieursopleidingen, en ook in cultuurwetenschappen. Ik heb het dan wel over duaal leren met alle maatschappelijke actoren; het bedrijfsleven is er daar één van. Dominiek Savio in Gits bijvoorbeeld is een zeer belangrijke actor voor onze kinesiestudenten. Ons Erfdeel is cruciaal voor onze studenten letteren,... Als we duaal leren beschouwen als het binnenbrengen van de maatschappelijke actoren in onze opleiding, vind ik dat een ongelofelijke verrijking. In eerste instantie zie ik dat extracurriculair. Zulke stages kunnen intracurriculair als ze sporen met de curriculaire doelstellingen. En die doelstellingen worden bepaald door de universiteit, niet door de bedrijven.”

Gent, Antwerpen, Leuven zijn voor studenten veel aantrekkelijker dan Kortrijk en Brugge

NIET AKKOORD

“Bij de keuze voor een bepaalde universiteit en stad, gaat het over proposals. Concreet: van de in totaal bijna 13.000 studenten in Kortrijk zit een klein derde in het centrum, op een stadscampus. Twee derde studeert op Hoog-Kortrijk, een groene campus naar Angelsaksisch model. Dat is uniek. Je kiest als student bewust voor onderwijs met een zeer hoge kwaliteit en een beperkt aantal studenten die wel sterke doorstroomkansen hebben qua vervolgoopleidingen en tewerkstelling. We laten hier internationale topsprekers in dialoog gaan met onze studenten, doen onderzoek volgens KU Leuven-standaarden, hebben ervaringstrajecten,... En dat vanuit

een kwaliteitsvol coachingsmodel op maat. Dat is een andere proposal dan pakwerk Gent of Leuven. Maar wel een proposal die alsmaar meer naar waarde wordt geschat.”

De arbeidsmarktkrapte heeft deels te maken met het feit dat we hier zo weinig masteropleidingen hebben

NIET AKKOORD

“Mijn motto is: ‘Give them wings, let them fly’. Het zal niet zijn omdat we studenten in de provincie houden, dat we meer succes zullen hebben. Ik ben niet tegen masteropleidingen in deze regio – we hebben trouwens de succesrijke masters industrieel ingenieur die sterk interageren met ons bedrijfsleven – maar als ik mensen hoor zeggen dat we voor iedereen masters moeten hebben, dan denk ik: ‘niet nodig’. Als we op dat vlak iets willen

doen, laat ons dan unieke masters zoeken, maar de gewone masteropleidingen dupliceren heeft geen enkele zin. Willen we meer jonge universitairers naar West-Vlaanderen (terug)halen, dan lijkt het me belangrijk te focussen op het total package. En dat zetten wij te weinig in de vitrine. Je komt in West-Vlaanderen terecht in een groene regio met goeie mobiliteit, een prachtige gezondheidszorg, een zeer goed educatief systeem, een competitief verloningspakket, sterke bedrijven, betaalbare woningen,... We hebben hier veel topbedrijven, maar vele daarvan zijn amper gekend. Laat ons met de regio een career development center ontwikkelen. Zo'n centrum kan de troeven van onze regio uitdragen en zo internationale topprofielen aantrekken. Bedrijven zouden kunnen investeren om zich duidelijker te positioneren als aantrekkelijke werkgever.”

(JV - Foto's Kurt)

Zijn strategie

- 1. Inzetten op student-ondernemerschap**
“Ik wil het idee van LCIE, de Leuven Community for Innovation driven Entrepreneurship, naar hier brengen. Zo kunnen we vanuit de universiteit zelf het student-ondernemerschap ondersteunen. Dat moet wel gebeuren met respect voor de eigenheid van alle opleidingen.”
- 2. Het economisch valoriseerbaar onderzoek een duw geven**
“Veel van onze onderzoeksteams interageren nu reeds intens met het bedrijfsleven. Maar dat kan nog iets beter. De recente EFRO-GTI-dossiers rond dossiers als mechatronica, voeding of nieuwe materialen hebben een extra impuls gegeven. Deze weg mogen we verder inslaan, ook in andere sectoren zoals educatieve technologie of sociale economie.”
- 3. Verder internationaliseren**
“We liggen middenin de golden triangle van Parijs, Londen en Leuven. Met de topinstellingen in die regio wil ik interageren. Dat kan ook voor het bedrijfsleven zeer nuttig zijn.”
- 4. Een career development center opzetten**
“Iets doen aan de arbeidsmarktkrapte? Laat ons verder gaan dan sensibilisering. Een career development center kan mensen laten kennismaken met alle troeven van de regio en hen matchen met vacatures in de streek.”